

**DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE BALIES VAN HET
RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL
EERSTE KAMER
OPENBARE ZITTING VAN 25 OKTOBER 2016**

<u>Inzake SBT 146</u>
Mr. X , advocaat aan de balie te ..., ingeschreven op het tableau van de Orde van Advocaten bij de Balie te ..., met kantoor te ...
Niet versijijnend, noch vertegenwoordigd
op ambtshalve verricht tuchtonderzoek overgemaakt door:
de Stafhouder van de Orde van Advocaten te ...
En op vordering van
De heer Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten bij de zetel van het Hof van Beroep te Brussel

I. DE PROCEDURE

Mr. X werd bij aangetekende brief van 22 augustus 2016 gedagvaard door de Voorzitter van de Tuchtraad om te versijijnen voor de Tuchtraad op dinsdag 27 september 2016 om 15 uur, zitting waarop de zaak werd behandeld.

Mr. X was op de zitting van 27 september 2016 noch aanwezig noch vertegenwoordigd. Aldus werd de zaak ten zijnen opzichte bij verstek behandeld.

Mr. O, de door de Stafhouder van de balie van de Orde van Advocaten te ... aangestelde onderzoeker in het bovenvermelde ingestelde tuchtonderzoek, werd gehoord in zijn verslag.

De behandeling van de tuchtrechterlijke procedure geschiedde met open deuren. Deze procedure werd, conform art. 457bis Ger.W., in het Nederlands gevoerd.

De Tuchtraad heeft beraadslaagd.

II. DE TOELAATBAARHEID VAN DE TUCHTVERVOLGING

Met een aangetekende brief van 14 maart 2016 heeft de Stafhouder van de Orde van Advocaten bij de Balie te ... aan Mr. X gemeld dat een ambtshalve tuchtonderzoek te zijnen laste werd ingesteld en dat Mr. O als onderzoeker werd aangesteld.

Daar de ingeroepen feiten dateren van 9 maart 2016 werd de tuchtprocedure binnen de verjaringstermijn van 12 maanden ingesteld (art. 474 Ger.W.).

Mr. O heeft zijn op 25 juli 2016 gedateerd onderzoeksverslag aan de Stafhouder overgemaakt.

De Voorzitter van de Tuchtraad voor Advocaten van de Balies van het Rechtsgebied van het Hof van Beroep te Brussel heeft met aangetekend schrijven van 22 augustus 2016 Mr. X opgeroepen om voor de Tuchtraad te verschijnen op de zitting van 27 september 2016 om 15 uur te 1000 Brussel, Justitiepaleis, Poelaertplein, zaal 01.10.

De in art. 459§1, 2^e lid Ger.W. voorgeschreven oproepingstermijn van minstens 15 dagen werd geëerbiedigd.

De oproeping vermeldt de feiten die ten laste worden gelegd. De tuchtrechterlijke vervolging is regelmatig ingesteld en toelaatbaar.

III. BEOORDELING VAN DE BETICHTINGEN

De feiten betreffen de uitlatingen van Mr. X in het artikel verschenen op de website van de krant “K” op 9 maart 2016 onder de titel “U is een lafaard die kinderen ontvoerde omdat jonge vrouwen teveel weerstand boden”.

De boventitel van het artikel vermeldde “Vlaamse Ex-Raadsman van Pedofiel reageert op uitlatingen over Kinderkolonie”.

Mr. X werd gedagvaard om zijn verdediging waar te nemen en om uitspraak te horen doen over de volgende feiten die hem ten laste worden gelegd.

De mogelijke inbreuken betreffen:

- een schending van het beroepsgeheim;
- de inbreuk op het reglement Media (Afdeling III.5.2. van de Codex Deontologie voor Advocaten)

- A. De plicht om zich te onthouden van enige commentaar (Codex III.5.2.3.2 en III.5.2.4; artt. 455 en 456 Ger.W. en art. I.1.1. Codex) (verslag p. 2 en 3).

Mr. X treedt, volgens zijn eigen verklaring, sinds 2013 niet langer meer op voor de heer U. Hij had op 9 maart 2016 geen toestemming van zijn gewezen cliënt om publieke mededelingen te verrichten.

Als advocaat neemt de verdediger in strafzaken een centrale rol in het procesverloop. Wanneer de advocaat niet langer tussenkomt voor zijn cliënt, heeft hij niet langer enig mandaat om als zijn advocaat in de media op te treden. Hij heeft dan ook geen toestemming van zijn cliënt om publieke mededelingen te doen (art. III.5.2.3.2 Codex Deontologie voor Advocaten).

Tijdens zijn verhoor door de verslaggever, heeft Mr. X erkend dat hij ten aanzien van de journalist van K met betrekking tot de volgende onderwerpen heeft gereageerd:

- De onderaardse kolonie van ontvoerde kinderen (zie §1 van het artikel in K en het PV van verhoor: “Ik heb aan de journalist met betrekking tot deze verklaring medegedeeld dat dit mij niet zou verbazen aangezien dit de typische manier van U is om zich te verdedigen. Hij beschouwt zichzelf eerder als een weldoener dan als een crimineel.

Hij wentelt zich in zijn beschermerrol waarin hij met de beste bedoelingen zijn slachtoffers tegen zichzelf en derden wenste te beschermen.”;

- In §3 betreffende de hevige strijd met de heer U rond de verschillende verdedigingsstrategieën;

- In §5 dat de heer U als psychopaat een uniek exemplaar was;

- In §6 dat de heer U een gek zonder netwerk was. Dat de meisjes zijn speelgoed waren en dat hij ze met niemand wenste te delen;

- In §7 dat de heer U zich niet kon inleven in de gevoelens van andere personen;

- in §8 illustreert Mr. X het gebrek aan empathie van zijn cliënt naar aanleiding van een reactie tijdens het rechtsgeding;

- In §9 bevestigt Mr. X dat hij aan de journalist het volgende heeft gezegd: “Hij is absoluut geen domoor, maar toch minder slim dan hij wil uitschijnen. Wie een beetje intelligent is, doorziet zijn trucjes snel. Ik liet me in ieder geval niet om de tuin leiden door hem. Maar in het land der blinden is eenoog koning. Tussen de marginalen van ... ben je dan al snel een leidersfiguur.”

- Met betrekking tot §10 ontkent Mr. X dat hij zou gezegd hebben dat de heer U meisjes ontvoerde om zijn lusten te kunnen botvieren. Hij erkent wel dat hij aan de journalist verteld heeft dat het voor U tekenend is: “dat toen hij na zijn ontsnapping in een bos werd ontdekt door de boswachter, hij het in zijn broek deed. Ze waren allebei bang en degene die het koelbloedigste bleef, won. Dat was niet U, maar de boswachter”.
- Mr. X heeft de informatie vermeld in de § 11 en 12 met betrekking tot mevrouw A en haar relatie met zijn cliënt, al dan niet marionet in de handen van de heer U, aan de journalist medegedeeld.
- Mr. X bevestigt dat hij de informatie met betrekking tot zijn relatie met de heer U zoals uitgeschreven in §13 van het artikel aan de journalist heeft medegedeeld.
- Voor wat betreft §14 verklaart Mr. X dat hij inderdaad aan de journalist heeft medegedeeld dat U hem nooit bedankt heeft.

Mr. X meldt tijdens het verhoor dat de informatie van zijn reacties onder paragrafen 5, 6, 7, 8 en 9 publiek is, in de mate dat de inhoud ervan tijdens de publieke assisenzittingen werd bekend gemaakt en daarna breed in de nationale pers werd uitgesmeerd. Wat Mr. X erkent aan de journalist onder §10 van het artikel te hebben medegedeeld, is volgens hem evenzeer publiek voorhanden. De paragrafen 11 en 12 handelen volgens Mr. X niet over zijn voormalige cliënt, maar over mevrouw A. Paragraaf 13 betreft naar zeggen van Mr. X, zijn persoonlijk wedervaren en zijn werking als advocaat.

De onderzoeker vermeldt als conclusie in zijn verslag (p. 3 en 4):

“Meester X heeft zich, na niet langer meer voor de heer U op te treden, geenszins van commentaar onthouden. Zijn uitleg dat de informatie die hij aan de journalist mededeelde publiek voorhanden zou zijn, of deze informatie de in de zaak U verwikkelde echtgenote betrof, of de informatie alleen zijn persoonlijke ervaring en indrukken weergaf, verhinderen niet dat er in casu sprake is van een overtreding van de Codex Deontologie voor Advocaten en meer in het bijzonder van de artikelen III.5.2.3.2 en III. 5.2.4 en dus ook van de algemene verplichting van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid zoals voorzien door de artikelen 455 en 456 van het Gerechtelijk Wetboek en artikel I.1.1. van de Codex Deontologie voor Advocaten.

Het feit dat hij door een journalist op zijn GSM verschalkt werd, is geen verschoningsgrond om op de vraag tot reactie te zijn ingegaan. Mr. X had eenvoudig kunnen weigeren om te reageren en in te gaan op de vragen van de journalist, zoals hem dit door de vermelde regels van de Codex Deontologie voor Advocaten wordt opgelegd”.

- B. De plicht om zich in de media niet als getuige te presenteren (Codex art. III.5.2.1.3 en III.5.2.1.4 en schending beroepsgeheim) (verslag p. 5 en 6).

Art. III.5.2.1.3 herinnert de advocaat aan zijn bijzondere opdracht en hoedanigheid waarbij hij als juridische dienstverlener bij de rechtsbedeling een centrale positie inneemt.

Derhalve legt artikel III.5.2.1.4 hem op om erop toe te zien dat hij in zijn tussenkomsten in de media niet als getuige overkomt. Het publieke zou deze rolverwarring immers niet begrijpen.

Het verslag voert over deze ingeroepen inbreuk het volgende aan:

“Mr. X deelt in §1 van het artikel mede dat de bewering van de onderaardse kinderkolonie hem niet zou verbazen mocht de heer U zoiets gezegd hebben, aangezien dit zijn typische manier is om zich te verdedigen.

Met betrekking tot de derde paragraaf van het artikel geeft Mr. X toe dat hij deze informatie aan de journalist heeft bevestigd. Het betreft volgens hem zijn fungeren en persoonlijk wedervaren als advocaat van U. Ondanks het feit dat zij veel ruzie gemaakt hebben met betrekking tot de verschillende verdedigingsstrategieën en de cipiers kwamen kijken omdat zij dachten dat zij aan het vechten waren, heeft U hem gewaardeerd als klankbord van hoe de normale wereld reageert.

In de vijfde paragraaf bevestigt Mr. X dat hij gedurende al die jaren met de heer U een uniek exemplaar psychopaat heeft mogen meemaken.

In paragraaf 7 van het artikel bevestigt Mr. X dat hij hallucinante momenten heeft mogen meemaken die de heer U verraden als iemand die niet de mogelijkheid heeft zich in te leven in de gevoelens van anderen. Hij illustreert dit met twee anekdotes in paragrafen 7 en 8.

In de paragrafen 11 en 12 spreekt Mr. X Mr. P tegen in die zin dat mevrouw A naar zijn oordeel geen marionet was in de handen van de heer U. Mr. X verwijst naar het dossier om aan te tonen dat mevrouw A even

pervers was als haar echtgenoot. Zij heeft immers de kinderen niet bevrijd toen haar echtgenoot in de gevangenis zat.

In paragraaf 13 verklaart Mr. X dat hij de heer U nooit een schouderklopje heeft gegeven. Volgens hem was de heer U een psychopaat en dat maakte het voor hem gemakkelijk om een muur tussen hemzelf en U op te trekken.

In paragraaf 14 geeft Mr. X aan dat de heer U hem nooit bedankt heeft. Hij vindt het normaal dat zijn voormalige cliënt, die volgens hem een psychopaat is, zulks niet doet.

De onderzoeker komt op basis van voormelde elementen tot het volgende besluit (verslag p. 5 en 6):

“Een getuige is een persoon die aanwezig is bij een bepaalde gebeurtenis en over deze gebeurtenis een verklaring aflegt. In de hogervermelde paragrafen legt Mr. X bij de journalist van K verklaringen af over de zaak U, zijn relatie met de psyche van zijn voormalige cliënt, de drijfveren van zijn cliënt en de relatie tussen de voormalige echtlieden U-A.

Mr. X komt derhalve blijkbaar voor de journalist in het artikel en dus in de media, als getuige over.

Mr. X heeft dienaangaande in het door hem ondertekende proces-verbaal verklaart: “De mensen moeten kunnen weten en beseffen hoe een advocaat in een voor de Belgische geschiedenis toch belangrijke zaak werkt en blijft het onderscheid maken tussen hemzelf en de daden van zijn cliënt”.

Behoudens voormelde mogelijke inbreuk komt het de onderzoeker voor dat de hiervoor aangehaalde verklaringen daarenboven een schending van het beroepsgeheim door Mr. X uitmaken”.

Deze verklaringen vallen onder de toetsing van artikel III.5.2.1.3 en III. 5.2.1.4 van de Deontologische Codex.

C. De opgelegde voorwaarde om van de te publiceren tekst voorafgaand kennis te nemen (verslag p.6)

Artikel III.5.2.1.8 Codex Deontologie voor Advocaten bepaalt dat de advocaat voorafgaand aan zijn akkoord om met de geschreven pers samen te werken, een afspraak dient te maken waarbij hij de geschreven tekst dient te kunnen nalezen en te verbeteren om eventueel zijn akkoord tot publicatie te kunnen terugtrekken.

Mr. X verklaart aan de verslaggever op 8 april 2016 dat:

“Ik heb bij de journalist niet gevraagd om kennis te krijgen van het artikel voor publicatie. Ik heb evenmin achteraf gepoogd om de talrijke loopjes met de werkelijkheid of de materiële vergissingen recht te zetten”.

De onderzoeker besluit als volgt op p. 6 van zijn verslag:

“Aangezien het geïllustreerde artikel in de geschreven pers zonder enige afspraak met betrekking tot nazicht voorafgaand aan de publicatie, verschenen is, heeft naar oordeel van de verslaggever, Mr. X Artikel III.5.2.1.8 Codex Deontologie voor Advocaten overtreden”.

D. De regel betreffende de inachtneming van het beroepsgeheim evenals de confidentialiteit van de mededelingen van de cliënt (art. X.2.3.2 van de Codex) (verslag p. 6 en 7)

Meester X deelt aan de onderzoeker mee dat hij in de media noch heeft willen bevestigen, noch ontkennen dat zijn voormalige cliënt, de heer U hem had toevertrouwd een onderaardse kolonie van ontvoerde kinderen te willen stichten.

Verder informatie met betrekking tot zijn relatie met zijn cliënt, zijn persoonlijke indrukken en wedervaren als advocaat van de heer U, de verdediging van A, de illustraties van de bijzondere vorm van psychopatie met details tijdens de hoorzitting, zijn ontsnapping, het gebrek aan bedanking e.a., kunnen naar het oordeel van Mr. X door de brede uitsmering van de zaak U in de media, niet langer als een “geheim” (in de zin van beroepsgeheim), noch als vertrouwelijk gekwalificeerd worden.

De onderzoeker geeft aan op p. 7 van zijn verslag dat:

“Mr. X heeft wel tijdens het verhoor toegegeven dat de heer U hem zaken heeft toevertrouwd, die in dezelfde lijn lagen. Tevens heeft Mr. X aan de verslaggever erkend dat hij aan de journalist heeft medegedeeld dat hij voor de heer U niet langer wenste op te treden omdat hij niet voor een vervroegde invrijheidsstelling wenste te pleiten”.

Krachtens artikel X.2.3.2 Codex Deontologie voor Advocaten dient de advocaat de geheimhouding van elke vertrouwelijke mededeling, die hem wordt gedaan in het kader van zijn beroepsactiviteiten, te eerbiedigen.

Krachtens artikel X.2.3.1 Codex Deontologie voor Advocaten raakt de plicht tot geheimhouding het wezen van het beroep. Het beroepsgeheim is een essentieel en fundamenteel recht en plicht van de advocaat. Zonder de waarborg van het beroepsgeheim kan er immers in hoofde van de advocaat geen vertrouwen bestaan.

“Naar inzicht van de verslaggever schendt Mr. X hierdoor zijn beroepsgeheim zoals voorzien in artikel X.2.3.2 van de Codex Deontologie voor Advocaten”.

E. Mogelijke inbreuk op de regels van confraterniteit en loyauteit in de media
(art. III.5.2.1.5 Codex) (verslag p. 4).

Het artikel in K vangt als volgt aan (§1 bijlage stuk 1)

“ Dat P (zijn voormalige advocaat, red.) nu zegt dat U hem indertijd vertelde dat hij een onderaardse kolonie van ontvoerde kinderen had willen stichten, verrast me. Daarmee schendt hij zijn beroepsgeheim”, zegt X”.

Tijdens zijn verhoor verklaart Mr. X dat hij inderdaad aan de journalist heeft medegedeeld dat Meester P, die hij als raadsman van U heeft opgevolgd, het beroepsgeheim heeft geschonden.

Mr. X had evenwel geen kennis van het artikel dat diezelfde ochtend in S zou verschenen zijn. Omdat hij van dit artikel geen kennis had genomen, heeft hij zich met betrekking tot Mr. P, naar zijn zeggen, tegenover de journalist van K in de voorwaardelijke wijs uitgedrukt.

Deze uitleg lijkt aanvaardbaar gezien mr. X de verslaggever heeft aangetoond dat hij die ochtend nog door andere journalisten, naar aanleiding van deze uitlating van Meester P, werd gecontacteerd, maar daarop evenwel niet is ingegaan.

Hij was dus, volgens zijn verklaring, door een journalist wiens GSM nummer hij niet had opgeslagen en wiens telefonische oproep hij bij gebrek aan herkenning per ongeluk had opgenomen, verrast.

Gelet op de door Mr. X gegeven uitleg wordt deze inbreuk niet weerhouden.

Evenwel gaat de eerste paragraaf van het artikel na de passage over de schending van het beroepsgeheim verder met het volgende citaat van Mr. X:

“Maar het zou me niet verbazen dat U zoiets zou hebben gezegd. Tegen mij vertelde hij zaken die in dezelfde lijn lagen”

Wat dit laatste punt betreft verwijst de onderzoeker naar hetgeen op p. 6 en 7 onder punt 8 van zijn verslag wordt uiteengezet, meer bepaald dat (onder andere) dergelijke uitlating een schending uitmaakt door Mr. X van zijn beroepsgeheim zoals voorzien in artikel X.2.3.2 van de Codex Deontologie voor Advocaten (zie hierboven D).

XXXXXXXXXXXX

De Tuchtraad is van oordeel dat volgende elementen voor de beoordeling van de gepubliceerde verklaringen van Mr. X moeten in acht genomen worden:

- op het ogenblik van zijn verklaringen is Mr. X niet langer de advocaat van U zodat hij niet door zijn vroegere cliënt kon gemandateerd zijn om de verklaringen af te leggen. Hij wenste immers niet te pleiten in de (latere) procedure voorlopige invrijheidsstelling;
- zijn verklaringen worden gepresenteerd met de geloofwaardigheid van een rechtstreeks betrokken getuige, waardoor ze een schijnbare geloofwaardigheid verkrijgen;
- hij heeft de verklaringen evenmin vooraf nagelezen;
- verklaringen over het overleg met de ex-cliënt over een te voeren verdedigingsstrategie in een strafzaak betreffen de kern van het beroepsgeheim;
- de argumentatie van Mr. X dat heelwat van zijn verklaringen over U de algemene bekendheid genoten door het publiek karakter van de Assisenzittingen (“psyschopaat, een gek, gebrek aan empathie, koning in het land der blinden e.a.”), verkrijgen een andere dimensie wanneer ze worden afgelegd of onderschreven door de raadsman zelf van de cliënt. Ze verkrijgen een geloofwaardigheid die als grievend kan worden ervaren door de ex-cliënt. Ze kunnen bij het publiek de mening opwekken dat het beroepsgeheim een zeer relativerende betekenis heeft en geven aanleiding tot een rolverwarring;
- Mr. X geeft toe informatie aan de journalist te hebben

gegeven met betrekking tot de relatie van mevrouw A met U, wat ook de persoonlijke sfeer van zijn ex-cliënt betreft.

Door het verstek heeft Mr. X geen enkel bijkomend argument aangevoerd zodat de Tuchtraad enkel zijn verklaringen kan in acht nemen die voorkomen in het verslag van de onderzoeksverslaggever en geen rekening kan houden met andere omstandigheden.

Deze verklaringen zijn niet van aard om de ingeroepen betichtingen te weerleggen.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

De Tuchtraad stelt vast dat in het geciteerde artikel in K van 09 maart 2016 van mr. X inbreuken bevat op volgende rechtsregels:

- de regel betreffende de inachtneming van het beroepsgeheim
evneals de confidentialiteit van de mededelingen van de cliënt (art. 458 Sw, art. X.2.3.2 en art. III.5.2.11 Codex Deontologie voor Advocaten);
- de regel die bepaalt dat de advocaat van zijn cliënt op voorhand de toestemming moet verkrijgen om publieke mededelingen te doen (art. III.5.2.4 Codex Deontologie voor Advocaten);
- De regel die bepaalt dat wanneer hij of zij werd opgevolgd, de advocaat zich van elke commentaar in de media onthoudt (art. III.5.2.4 Codex Deontologie voor Advocaten)
- De regel dat de advocaat erop toeziet dat hij niet als getuige
overkomt (art. III.5.2.1.4 Codex Deontologie voor Advocaten);
- De regel dat zijn medewerking aan de geschreven pers aan de voorwaarde is gekoppeld om van de te publiceren tekst eerst kennis te nemen (art. III.5.2.1.8 Codex Deontologie voor Advocaten)
- Het recht op vrije meningsuiting zoals voorzien in artikel 19 van de Grondwet en zoals gegarandeerd krachtens artikel 10 van het EVRM;
- De algemene verplichting van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid (artikel 455 en 456 Ger.W. en artikel I.1.1 Codex Deontologie voor Advocaten);

STRAFTOEMETING:

Het beroepsgeheim raakt het wezen van het beroep van een advocaat. Bij de strafverdediging in een uiterst belangrijk en in de geschiedenis gedateerde zaak met zeer omvangrijke media-aandacht, mag van de advocaat een met de omstandigheden verzoenbare zorgvuldigheidsplicht worden verwacht, die de éénmaligheid en de zeer bijzondere eigenheid van de rechtsbijstand illustreert.

De algemene toonzetting van de afgelegde verklaringen staat op gespannen voet met de waardigheid en kiesheid die van een advocaat, in dergelijke omstandigheden, kan verwacht worden. Mr. X is daarbij in gebreke gebleven. Hij heeft geen vroegere tuchtveroordelingen opgelopen.

De straf van een schorsing van één maand is verantwoord. Deze straf wordt met een uitstel van vijf jaar opgelegd, met de voorwaarde door geen andere tuchtstraf tijdens de weerhouden periode te worden gesanctioneerd.

**Om deze redenen,
de Tuchtraad voor Advocaten van de balies van het rechtsgebied van het
Hof van Beroep te Brussel**

gelet op de artikelen 456 e.v. van het Ger.W.

rechtsprekende in tuchtzaken, in eerste aanleg bij verstek en met open deuren;

Verklaart de tuchtvervolgingen toelaatbaar.

Verklaart volgende tenlasteleggingen lastens Mr. X als bewezen:

1. A. Inbreuk op de plicht om zich te onthouden van enige commentaar (Codex III.5.2.3.2 en III.5.2.4; artt. 455 en 456 Ger.W. en art. I.1.1. Codex)
2. B. Inbreuk op de plicht om in de media niet als getuige over te komen (Codex art. III.5.2.1.3 en III.5.2.1.4) en schending beroepsgeheim.
3. C. Inbreuk op de opgelegde voorwaarde om van de te publiceren tekst eerst kennis te nemen.
4. D. Inbreuk op de regel betreffende de inachtneming van het beroepsgeheim evenals de confidentialiteit van de mededelingen van de cliënt (art. X.2.3.2 van de Codex).

Beslist dat Mr. X een straf wordt opgelegd van een schorsing van één maand, met een uitstel gedurende vijf jaar en onder de voorwaarde dat geen tuchtstraf in de betrokken periode wordt opgelegd.

Veroordeelt Mr. X tot terugbetaling aan de Orde van Advocaten van de Balie te ... van de kosten die zij heeft blootgesteld in het kader van de instaatstelling van het tuchtonderzoek, als volgt begroot: 90 euro.

Aldus gewezen en uitgesproken te Brussel op 25 oktober 2016.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

Stafhouder Hugo VANDENBERGHE, voorzitter, advocaat te Brussel,

en de assessoren

Stafhouder Francine DANS, advocaat te Leuven

Mr. Didier DE VliegHER, advocaat te Brussel

Mr. Dirk DE GreeF, advocaat te Brussel

Mr. Philip WILLEMYNS, advocaat te Leuven

Waren aanwezig bij de behandeling en bij de uitspraak:

Stafhouder Hugo VANDENBERGHE, voornoemd

Mr. Ludwig EVENS, secretaris, advocaat bij de balie te Leuven